

Nyckelbiotop på fastigheten Ronneby 22:56 – Naturvärdesinventering och konsekvensbedömning inför framtagande av ny detaljplan

Skogsstyrelsen har på uppdrag av Ronneby kommun gjort en fördjupad naturvärdesinventering av en nyckelbiotop som registrerades i augusti 1997. (se markerat område på nedanstående karta, figur 1). En nyckelbiotop är ett skogsområde med höga naturvärden som hyser, eller kan förväntas hysa rödlistade arter. Bakgrunden till denna fördjupade inventering är att kommunen arbetar med en detaljplan som i sin södra del tangerar den aktuella nyckelbiotopen (detaljplan för kvarteret Svarven 1). I samrådsförfarandet av undersökningen inför behovet att upprätta en miljöbedömning har länsstyrelsen efterfrågat en inventering av den del av nyckelbiotopen som kan komma att beröras av exploatering (se markerat område på nedanstående karta, figur 1).

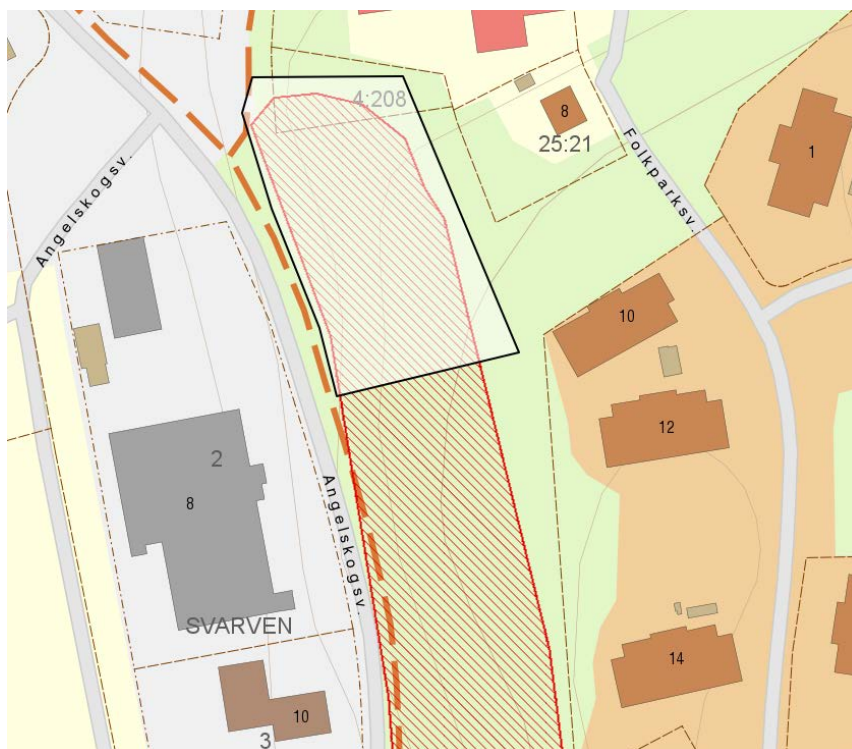

Fig. 1. Karta över nyckelbiotopen (röd streckad figur) och det inventerade området (ljus polygon med svart ytterkant).

Det inventerade området utgörs till största delen av en västsluttning med inslag av berg- och blockbranter i den övre delen. Trädskiktet domineras av ovanligt gammal avenbok och gamla ekar. Dessutom finns inslag av bl.a. bok,

lind, ask och lönn. Bitvis finns ett mycket tätt buskskikt av bok- avenbok- och lönnslly. Naturvärdena är i huvudsak knutna till de gamla avenbokarna. På flera av dessa finns en mycket rik förekomst av bokvårtlav. På enstaka träd finns även stiftklotterlav. Dessa två lavar är klassade som nära hotade (NT) i den senaste nationella rödlistan. De är även s.k. signalarter som indikerar att ett område har höga naturvärden och stor potential att hysa andra mer sällsynta arter. En inventering under ett bättre svampår (med mer nederbörd) skulle sannolikt ge fynd av intressanta marksvampar och eventuellt även rödlistade sådana.

Näst efter de gamla avenbokarna är det grova ekar och gamla lindar som har de högsta naturvärdena. Flera av ekarna är tyvärr kraftigt beskuggade av sly, vilket gör att många ovanliga arter som är knutna till ekar, inte har några särskilt bra förutsättningar i området. Merparten av de arter som är knutna till ek kräver en relativt öppen miljö med god ljusstillgång.

Sammanfattningsvis kan konstateras att nyckelbiotopen i sin helhet har mycket höga naturvärden och utgör en viktig ”grön kil” in i bebyggelsen. Sannolikt har området betydelse som spridningskorridor och s.k. ”stepping stone” för svårspredda arter som är knutna till gammal ädellövskog.

Konsekvenser av detaljplanens genomförande

Nyckelbiotopens verkliga gräns sammanfaller i stort sett med gränsen mot fastigheten Ronneby 4:208. Den från början digitaliserade polygonen för nyckelbiotopen är således inte helt korrekt (se figur 1). Detta innebär att nyckelbiotopen inte, eller endast marginellt, berörs av den i detaljplanen föreslagna exploateringen (byggnation av idrottshall). Det är därför osannolikt att detaljplanens genomförande skulle få negativa konsekvenser för några naturvärden. Detta gäller dock under förutsättning att tre grova ekar i anslutning till fastighetsgränsen mot Ronneby 4:208 kan sparas. Om det blir nödvändigt att av utrymmesskäl avverka dessa ekar blir påverkan på nyckelbiotopen större, men knappast så stor att den påverkar biotopens långsiktiga ekologiska funktionalitet. De negativa effekterna kan i viss mån mildras av att ekarnas stammar och grenar lämnas kvar i närområdet i en s.k. faunadepå.

En ökad användning av nyckelbiotopen som rekreationsområde bedöms inte leda till någon negativ påverkan på naturvärdena. Däremot är den i nuläget kraftiga igenväxningen ett problem både för natur- och rekreationsvärden. Det är därför viktigt med lämplig skötsel som syftar till att ge mer plats och ljus åt de gamla ekarna. En sådan skötsel gör också att området blir mer lättillgängligt och tilltalande för människor. Det är dock av yttersta vikt att inga äldre träd avverkas och att blockrika partier med avenbok lämnas helt orörda. Det är också viktigt att behålla ett något tätare buskskikt mot vägen i väster. Skälet till detta är att skydda områdets ovanliga lavar mot avgaser och uttorkande vindar.

Enligt uppdrag

Joakim Andersson Hemberg
Skogskonsulent/biolog